

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL ALBA IULIA
SECTIA I CIVILA

ÎNCHEIERE
Şedinţă publică de la 23 octombrie 2024
Completul compus din:
PREŞEDINTE
Judecător
Grefier

Pe rol se află soluționarea apelului declarat de părâta împotriva deciziei civile nr. pronunțată de Tribunalul în dosar nr. , având ca obiect drepturi bănești.

La apelul nominal făcut în ședință publică se constată lipsa apelantei părâte și a intimatei reclamante.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, fiind prezentate pe scurt: stadiul judecății, faptul că pricina este scutită de plata taxelor judiciare de timbru, precum și împrejurarea că în cauză a fost acordat termen de judecată pentru ca părțile să-și exprime poziția procesuală cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casătie și Justiție pusă în discuția părților de instanță la termenul din 25.09.2024, față de care reclamanta intimată a comunicat la dosar punctul său de vedere.

Instanța, constată că s-a pus în discuția părților necesitatea sesizării Î.C.C.J. în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu problemei de drept incidente în speță, iar intimata și-a exprimat poziția procesuală, astfel că ținând cont de obiectul prezentei cauze, în temeiul art. 2 alin.1 din OUG 62/2024 va sesiza Înalta Curte de Casătie și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu asupra următoarei chestiuni de drept: "Dacă prestarea de către reclamantă, medic în cadrul DSP-Laboratorul diagnostic și investigare în sănătate publică-laboratorul de microbiologie, atât a activităților pentru care beneficiază de un spor de 15-25% din salariul de bază, conform Anexei 1 pct. 7 din HG nr. 153/2018, cât și a activităților pentru care beneficiază de un spor de 55-85% din salariul de bază, conform Anexei II pct. 2 din HG 153/2018 (activitatea HIV/SIDA) deschide dreptul acesteia la acordarea sporului în quantum mai mare aferent întregului program de lucru sau devin aplicabile prevederile art. 8 din HG nr.153/2018 privind acordarea fiecărui spor proporțional cu timpul lucrat în aceste condiții" și având în vedere prevederile art. 2 alin.3 din OUG 62/2024, va dispune suspendarea prezentei cauze până la soluționarea de către Î.C.C.J. a prezentei sesizări.

Totodată, instanța constată că se impune a fi comunicat un exemplar din prezenta încheiere cu Î.C.C.J. a fi încunoștințată Secția I civilă a Curții de Apel Alba Iulia asupra măsurii de sesizare, precum și a fi comunicată sesizarea celorlalte instanțe judecătoarești competente să soluționeze procese în aceeași materie.

CURTEA DE APEL

I. Obiectul și istoricul cauzei

La data de 29.11.2022, sub dosar nr. , s-a înregistrat pe rolul Tribunalului Sibiu acțiunea formulată de reclamanta în contradictoriu cu , prin care s-a solicitat :

- obligarea părâtei la plata sporului pentru condiții deosebit de periculoase, în quantum de 85%/ lună din salariul de bază începând cu data de 29.11.2019 și pe viitor, covenit personalului medico-sanitar , care își desfășoară activitatea în Laboratorul Diagnostic și Investigare în Sănătate Publică - Laboratorul de microbiologie, în condiții deosebit de periculoase;

- obligarea la plata diferențelor dintre sporul pentru condiții deosebit de periculoase stabilită în quantum de 85% lunar din salariul de bază și sporul efectiv achitat de 18%, începând cu data de 29.11.2019 și pe viitor, actualizate cu indicele de inflație și dobânda legală, de la data scadentei și până la data plășii efective. Cu cheltuieli de judecată.

Prin sentința civilă nr. 100/2021 pronunțată de Tribunalul Sibiu a fost respinsă excepția dreptului material la acțiune, invocată de părâtă.

A fost admisă în parte acțiunea formulată de *reclamanta* în contradicțoriu cu *părâta* Direcția de Sănătate Publică a județului , și în consecință :

A fost obligată părâtă să plătească reclamantei sporul pentru condiții deosebit de periculoase în quantum de 55%, calculat la salariul de bază, începând cu data de 29.11.2019.

A fost obligată părâtă să plătească reclamantei diferența rezultată dintre sporul acordat în procent de 18% și sporul pentru condiții deosebit de periculoase în quantum de 55%, calculat la salariul de bază, începând cu 29.11.2019 și pe viitor.

A fost obligată părâtă la plata sumelor datorate reclamantei, actualizate cu rata inflației și cu dobânda legală penalizatoare, de la data scadentei și până la data plășii efective.

A fost obligată părâtă la plata către reclamantă a sumei de 2000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată parțiale.

Au fost respinse în rest celelalte cereri.

Pentru a pronunța această sentință, tribunalul a reținut următoarele:

Reclamanta este angajata părâtei în calitate de medic primar în specialitate de laborator, desfășurând activitate în cadrul Laboratorului de microbiologie, conform contractului individual de muncă nr. 413/1995 (f. 8)

Prin prezentul demers judiciar, reclamanta solicită obligarea părâtei la plata sporului pentru condiții deosebit de periculoase, în quantum de 85% și obligarea la plata diferențelor dintre sporul pentru condiții deosebit de periculoase stabilită în quantum de 85% lunar sporul efectiv achitat de 18%, actualizate cu indicele de inflație și dobânda legală, de la data scadentei și până la data plășii efective.

Părâtă a invocat, prin Notele scrise, excepția prescripției dreptului material la acțiune, arătând că, pe de o parte dreptul reclamantei s-a născut la data de 1.03.2018 când a intrat în vigoare H.G. 153/2018 iar pe de altă parte de la data adoptării Deciziei nr. 14/2018 prin care s-au stabilit sporurile, reclamanta nu a formulat contestație împotriva acesteia.

Instanța a reținut că excepția este neîntemeiată, în primul rând datorită faptului că un act normativ, respectiv H.G. 153/2018 nu poate fi un punct de pornire pentru a invoca prescripția de a formula acțiuni pentru acordarea drepturilor salariale, iar faptul că reclamanta nu a contestat Decizia arătată, nu duce la prescrierea dreptului de a formula acțiune în vederea stabiliri și acordării drepturilor salariale.

În al doilea rând, conform art. 268 lit. c din C. muncii, acțiunea în conflict de muncă poate fi formulată „în termen de 3 ani de la data nașterii dreptului la acțiune, în situația în care obiectul conflictului individual de muncă constă în plata unor drepturi salariale neacordate” astfel că, raportat la data introducerii acțiunii în 29.11.2022, se observă că cererea de acordare a drepturilor începând cu 29.12.2019 se încadrează în termenul general de 3 ani prev. de dispozițiile legale.

Pe fondul cauzei s-a reținut că personalul din cadrul părâtei, inclusiv reclamanta, este salarizat în baza L. 153/2017, care la art. 23 reglementează acordarea sporurilor pentru condiții de muncă, astfel : „Locurile de muncă și categoriile de personal, precum și mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexele nr. I - VIII și condițiile de acordare a acestuia se stabilesc, în cel mult 60 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial

al României, Partea I, prin regulament-cadru elaborat de către fiecare dintre ministerele coordonatoare ale celor 6 domenii de activitate bugetară, respectiv învățământ, sănătate și asistență socială, cultură, diplomație, justiție, administrație, de către instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională, precum și de către autoritățile publice centrale autonome, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea fiecăruiu dintre ministerele coordonatoare, a fiecărei dintre instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională sau a fiecărei dintre autoritățile publice centrale autonome, cu avizul Ministerului Muncii și Protecției Sociale și al Ministerului Finanțelor Publice și cu consultarea fedațiilor sindicale reprezentative domeniului de activitate.”

În aplicarea acestui text legal s-a emis HOTĂRÂRE Nr. 153/2018 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare "Sănătate și asistență socială".

Sporul ce se acordă în locul de muncă unde reclamanta își desfășoară activitatea este reglementată în Anexa Nr. 2, care stabilește mărimea sporului astfel :

„Articol unic. - Personalul care își desfășoară activitatea în condiții deosebit de periculoase beneficiază de sporul prevăzut la art. 7 alin. (1) lit. b) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

A. Spor de la 55% până la 85% din salariul de bază:

1. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din cadrul direcțiilor de sănătate publică, al Institutului Național de Sănătate Publică și din cadrul ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie care participă efectiv în aplicarea măsurilor de limitare a unor epidemii deosebit de grave și altele asemenea stabilite de Ministerul Sănătății și declarate prin ordin;

2. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar care își desfășoară activitatea în laboratoarele de microbiologie din cadrul direcțiilor de sănătate publică, care lucrează teste HIV/SIDA”.

Din actele dosarului rezultă că pârâtul, prin Dispoziția nr. 153/2018 privind stabilirea locurilor de muncă, s-au stabilit sporurile din cadrul DSP Sibiu în procent diferit pentru angajați, respectiv pentru contestatoare în procent de 18%, ce se calculează, raportat la un spor de 15-25% , conform Anexei 1, pct.7 și un spor de 55 – 85%, conform Anexei 2, pct. 2 pentru activitatea HIV/SIDA; prin Acest act s-a făcut o medie de 4 zile cu 55% și 16 zile cu 15% prin rotație câte o lună pe semestru.

Astfel pârâta a combinat sporul prevăzut de art. unic, Anexa 2, pct. A în procent de 55-85% ce se acordă pentru condiții deosebit de periculoase cu sporul de 15% - 25% ce se acordă pentru activitate condiții periculoase din Anexa 1.

Instanța a apreciat că această modalitate de diferențiere a sporurilor acordate în procent de 18% este nelegală, deoarece reclamanților nu le sunt aplicabile dispozițiile art.8 din H.G. nr.153/2018, deoarece nu sunt încadrați și în alte unități și nici nu desfășoară activitatea fracționat la mai multe locuri de muncă, iar art.7 alin.4 din Capitolul II la Anexa II la Legea nr. 153/2017 prevede că sporul pentru condiții periculoase și cel pentru condiții deosebit de periculoase nu pot fi acordate cumulativ aceleiasi persoane.

În cadrul pârâtei Compartimentul juridic a solicitat prin Referat (f.149) să se dispună efectuarea unei evaluări din care să rezulte în mod clar timpul de lucru efectuat în condițiile deosebit de periculoase raportat la art. 8 din H.G. 153/2018.

Ca urmare a acestei solicitări s-a emis Adresa nr. 153/2018 prin care s-a analizat activitățile desfășurate în cadrul laboratorului de microbiologie; acest act menționează că personalul lucrează efectiv în cadrul Laboratorului de Microbiologie și își desfășoară activitatea în mod permanent în laborator pe întreaga durată a programului de lucru.

Totodată s-a menționat că nu se poate estima cu exactitate timpul efectuat unei analize dar și faptul că medicul este în contact cu produsul patologic și că la fiecare determinare e

folosesc martori control pozitiv HIV iar personalul este în fiecare zi în contact cu tulpinile de referință.

Față de aceste constatări, instanța a reținut că reclamanta își desfășoară activitatea exclusiv în cadrul Laboratorului de microbiologie, unde sunt condiții deosebit de periculoase iar sporul de 18% stabilit de părâță nu este în conformitate cu disp. legale întrucât chiar dacă nu au existat zilnic teste pentru depistarea HIV, aceasta este supusă riscului chiar și dacă efectuează un singur test în urma căruia se poate îmbolnăvi.

De asemenea, s-a reținut că în speță nu au aplicabilitate nici disp., alin 3 din art. 8 din H.G. 153 care se aplică personalului care „își desfășoară activitatea fracționat la mai multe locuri de muncă prevăzute în anexele la prezentul regulament-cadru, cu sporuri diferite, va beneficia de sporul prevăzut pentru fiecare loc de muncă, în funcție de timpul efectiv prestat în aceste locuri.”

Din probele administrate în cauză nu rezultă că reclamanta ar avea mai multe locuri de muncă, pentru a putea avea sporuri diferite prevăzute de Regulament, întrucât aceasta își desfășoară activitatea exclusiv în cadrul Laboratorului de microbiologie astfel cum rezultă din contractul de muncă, din Fișa postului dar și din Adresa nr. , emisă de DSP Sibiu.

Pentru același motiv instanța a reținut că nu sunt aplicabile nici disp. art. 11 din H.G., conform cărora „Cuantumul sporului se stabilește prin aplicarea cotei procentuale asupra salariului de bază din luna respectivă, corespunzător timpului efectiv lucrat la locurile de muncă prevăzute în anexele la prezentul regulament-cadru,” atâtă timp cât din niciun act nu rezultă că reclamanta își desfășoară activitatea în mai multe locuri de muncă, cu diferite condiții și pentru care se acordă sporul în procente diferite.

Față de aceste motive, instanța a constatat că în raport cu activitatea desfășurată de reclamantă și cu locul de muncă al acestuia în speță au aplicabilitate disp. din Anexa Nr. 2, art. unic care prevede că „personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar care își desfășoară activitatea în laboratoarele de microbiologie din cadrul direcțiilor de sănătate publică, care lucrează teste HIV/SIDA”, beneficiază de un spor „de la 55% până la 85% din salariul de bază.

În ceea ce privește apărarea părâței cum că sporurile acordate ar depăși porcentul de 30% impus de L. 153/2017, aceasta nu poate fi primită atâtă vreme cât sporul prevăzut pentru condiții deosebit de periculoase ar trebui acordat cel puțin la nivel minim prevăzut de lege întrucât în caz contrar disp. H.G. 153/2018 ar fi golite de sens și nu ar avea nicio eficiență, mai ales că părâta a acordat un spor cumulat de 18%, care se află sub limita procentului de 55% stabilit de Regulament.

În ceea ce privește apărarea Adreselor emise de Ministerul Sănătății care stabilesc un procent aprobat de 14% de 13% , s-a reținut de asemenea că acestea nu pot duce la eliminarea sporului minim prevăzut de lege și neacordarea acestuia; totodată stabilirea acestui procent poate fi diferit de la un județ la altul, ceea ce ar duce la acordarea diferențiată a sporurilor indicate în Regulament și implicit la o inechitate salarială între angajații Direcțiilor de Sănătate Publică județene, ceea ce nu este permisă de L. 153/2017 care impune o salarizare unitară pentru aceeași funcții.

În ceea ce privește acordarea sporului de 85%, respectiv la nivel maxim prevăzut de H.G. 153/2017, instanța a reținut că în materie s-a stabilit în mod principal că nivelul sporului se stabilește de conducerea unități sanitare de comun acord cu sindicalele reprezentative, ori în speță nu s-a dovedit că ar exista un asemenea acord, situație în care sporul în discuție nu poate fi acordată decât la nivelul minim impus, respectiv în procent de 55% din salariul de bază, situație în care acțiunea a fost admisă doar în parte, cu obligarea părâței la acordarea sporului minim de 55% și nu la nivel maxim solicitat.

În ceea ce privește cererea privind plata dobânzii legale penalizatoare și actualizarea cu indicele de inflație, instanța a admis și această cerere pentru următoarele motive:

Potrivit art. 166 alin. 4 din Codul muncii, întârzierea nejustificată a plășii salariului sau neplata acestuia poate determina obligarea angajatorului la plata de daune-interese pentru

repararea prejudiciului produs salariatului, iar, conform art. 1.535 alin. 1 și 2 C. civ., în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii, de la scadență până în momentul plății, în quantumul convenit de părți sau, în lipsă, în cel prevăzut de lege, fără a trebui să dovedească vreun prejudiciu. În lipsa unei convenții, daunele moratorii pentru neexecutare nu pot cuprinde decât dobânda legală aferentă. Dobânda legală datorată de debitorul obligației bănești pentru neîndeplinirea obligației respective la scadență, denumită dobândă penalizatoare, este reglementată de dispozițiile art. 3 alin. 2 din O.G. nr. 13/2011. În sensul celor expuse mai sus este și Decizia Î.C.C.J. nr. 21/05.10.2015 pronunțată de Î.C.C.J., decizie pronunțată pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, potrivit căreia: „În interpretarea și aplicarea prevederilor art. 1079 alin. 2 pct. 3 din Codul civil de la 1864 și art. 1.523 alin. (2) lit. d) din Codul civil raportat la art. 166 alin. (1) și (4) din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare [art. 161 alin. (1) și (4) din Codul muncii în forma anterioară republicării] și art. 1088 din Codul civil de la 1864, art. 2 din O.G. nr. 9/2000, aprobată prin Legea nr. 356/2002, cu modificările și completările ulterioare, art. 2 din O.G. nr. 13/2011, aprobată prin Legea nr. 43/2012, cu modificările și completările ulterioare, și art. 1.535 din Codul civil, dobânzile penalizatoare datorate de stat pentru executarea cu întârziere a obligațiilor de plată pot fi solicitate pentru termenul de 3 ani anterior datei introducerii acțiunii.”

S-a apreciat întemeiată și solicitarea reclamantei privind actualizarea sumelor de bani restante cu indicele de inflație la data plății efective, având în vedere că prin această operațiune se acoperă prejudiciul cauzat salariatului prin devalorizarea monedei. Astfel, potrivit principiului reparării integrale a pagubei, creditorul obligației bănești neîndeplinite la scadență are dreptul la actualizarea sumelor de bani, pentru păstrarea valorii reale a acestora, dar și la despăgubiri pentru lipsa de folosință a sumelor de bani, sub forma dobânzii legale penalizatoare, cele două forme de daune putându-se cumula, întrucât au natură juridică diferită, acoperind prejudicii distințe.

Față de cele mai sus arătate, ținând cont atât de disp. L. 153/2017 cât și din H.G. 153/2018, instanța a reținut că acțiunea este parțial întemeiată și a fost admisă în parte iar părăta a fost obligată la plata sporului pentru condiții deosebit de periculoase în quantum de 55%, calculat la salariul de bază, începând cu data de 29.11.2019 precum și la plata diferenței dintre sporul acordat în procent de 18% și sporul pentru condiții deosebit de periculoase în quantum de 55%, calculat la salariul de bază, începând cu 29.11.2019 și pe viitor, la valoare actualizată cu rata inflației și cu dobânda legală penalizatoare, de la data scadenței și până la data plății efective, fiind respinsă pentru acordarea sporului de 85%, mai precis pentru diferența dintre 55% din salariul de bază, cât s-a considerat de instanță a fi întemeiată cererea și 85% din salariul de bază, procentul cerut de reclamantă.

În ceea ce privește cheltuielile de judecată, s-a constatat că acestea constau în onorarii de avocat în valoare de lei și au fost dovedite cu chitanță depusă la dosar la f., însă raportat la faptul că acțiunea a fost admisă doar în parte, ținând cont de disp. art. 453 din C. proc. civ., instanța a obligat părăta D.S.P. la plata sumei de 2000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată parțiale.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel Direcția de Sănătate Publică a Județului solicitând admiterea apelului, modificarea sentinței civile nr. 815/18.10.2023 în sensul respingerii acțiunii pe cale de excepție ca inadmisibilă, ca fiind prescrisă, iar pe fondul cauzei ca neîntemeiată.

În expunerea de motive, apelanta a arătat, în esență, că acțiunea reclamantei a fost admisă în mod eronat înlăturându-se excepția prescripției dreptului material la acțiune privind decizia nr., prin care s-au stabilit sporurile pentru condiții periculoase.

Mai mult decât atât apreciază că în mod greșit instanța a admis acțiunea reclamantei înlăturând intru totul actele normative adoptate an de an prin care sporurile și drepturile salariale pentru angajații din sistemul bugetar au fost înghețate a se vedea(OUG nr. 114/2018; OUG nr. 226/2020; OUG nr. 130/2021 și OUG nr.168/2022), substituindu-se prin admiterea acțiunii legiuitorului.

Astfel că, pe cale de excepție dreptul material la acțiune al reclamantei în prezenta cauza s-a născut odată cu intrarea în vigoare a dispozițiilor din HG nr. 153/2018, respectiv data de 01.03.2018, și nu aşa cum încearcă petenta să inducă în eroare instanța ca fiind data de 29.11.2019, astfel că dreptul material la acțiune pentru perioada 01.03.2018 și 29.11.2022 s-a stins la data de 01.03.2022, având în vedere faptul că condițiile în care petenta își desfășoară activitatea nu s-au schimbat. Mai mult decât atât, acțiunea reclamantei este prescrisa și sub aspectul dreptului material la acțiune, având în vedere ca de la data adoptării deciziei nr. prin care sau stabilit sporurile pentru condiții periculoase și pana în prezent reclamanta nu a formulat contestație împotriva acestei decizii. Având în vedere acest fapt, rezulta că petenta a fost de acord cu decizia mai sus menționată, ținând cont și de faptul că petenta ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleși condiții ca la data emiterii deciziei mai sus menționate.

Pentru perioada 29.11.2022 și pana în prezent acțiunea petentei este inadmisibilă având în vedere faptul că legiuitorul an de an a intervenit legislativ dispunând pentru anul următor menținerea în plată a sporurilor aflate în plată în luna Decembrie a anului precedent.

Pe fondul cauzei, acțiunea reclamantei este netemeinica și nelegală întrucât:

Prin acțiunea introductiva de instanță reclamanta solicită obligarea la plata sporului pentru condiții deosebit de periculoase, în cuantum de 85 % pe luna din salariul de baza începând cu data de 29.11.2019 și pe viitor, cuvenit personalului medico-sanitar care își desfășoară activitatea în Laboratorul Diagnostic și Investigare în Sănătate Publică-Laboratorul de microbiologie , în condiții deosebit de periculoase, aflat în cadrul Direcției de Sănătate Publică; obligarea la plata diferențelor dintre sporul pentru condiții deosebit de periculoase stabilit în cuantum de 85% lunar din salariul de baza și sporul efectiv achitat de 18% , începând cu data de 29.11.2019 și pe viitor, cuvenit personalului medico-sanitar care își desfășoară activitatea în Laboratorul Diagnostic și Investigare în Sănătate Publică -Laboratorul de microbiologie, în condiții deosebit de periculoase, aflat în cadrul Direcției de Sănătate Publică și nu în ultimul rând, obligarea la plata sumelor mai sus menționate actualizate cu indicele de inflație și dobânda legală, de la data scadentei și pana la data plății efective.

Având în vedere dispozițiile Legii nr. 153/2017, precum și dispozițiile HG nr. 153/2018, Direcția de Sănătate Publică a Județului în conformitate cu adresa Ministerului Sănătății nr. SP-6112/31.05.2022 a procedat la întocmirea dispoziției nr. 14/SB3525/07.05.2018 prin care s-a dispus acordarea sporurilor în conformitate cu dispozițiile HG nr. 153/2018 pentru personalul prevăzut în anexa nr. II din Legea nr. 153/2017 astfel:

Art 1 Începând cu data de 01.03.2018, în baza HG nr. 153/2018 privind stabilirea locurilor de munca, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporurilor pentru condiții de munca pentru personalul prevăzut în anexa nr. II la Legea nr. 153/2017 coroborat cu dispozițiile art. 25 pct. 2 și 3 din Legea nr. 153/2017, se stabilesc următoarele sporuri.

Microbiologia și chimia beneficiază de sporul prevăzut de 15-25% din salariul de bază conform Anexei 1, punctul 7 și de sporul 55%-85% conform Anexei 2, punctul 2 pentru activitatea HIV/SIDA și s-a stabilit un spor de 18% pe luna (s-a făcut o medie de 4 zile cu 55% și 16 zile cu 15% prin rotație câte o luna pe trimestru) astfel:

Microbiologia

medic primar- sef lab.	18%
medic primar	180%
medic primar	

HIV/SIDA beneficiază de sporul prevăzut de 55-85% conform Anexei 1, punctul 7 și Anexei 2, punctul 2 și s-a stabilit un spor de 23% pe luna (s-a făcut o medie de 4 zile cu 55% și 16 zile cu 15%).

asistent med. Principal PL 23%

Microbiologia beneficiază de sporul prevăzut de 15-25% din salariul de baza, conform Anexei 1, punctul 7 și s-a stabilit un spor de 20% biolog specialist - 20% biolog specialist - 20% Chimia beneficiază de sporul prevăzut de 15%-25% din salariul de baza, conform

Anexei 1, punctul 7 si s-a stabilit un spor de 20%

chimist principal	20%
chimist specialist	
asistent medical principal PI.	20%

Împotriva celor prevăzute în dispoziția nr. 14/SB-3525/07.05.2018 petenta, deși a luat la cunoștința, nu a formulat contestație.

Având în vedere cele de mai sus, acțiunea petentei este netemeinică și nelegală sub aspectul acordării sporului maxim pentru condiții periculoase de 85% având în vedere activitatea în Laboratorul de diagnostic și investigare în sănătate publică din cadrul Direcției de Sănătate Publică a Județului

Mai mult decât atât, dispozițiile HG nr. 153/2018 prevăd potrivit art. 8 din regulament "Sporurile pentru condilii de muncă se acordă corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă prevăzute în regulamentul-cadru" astfel ca, având în vedere faptul că de la data acordării sporurilor și pana în prezent nu au intervenit situații care să determine o reevaluare a condițiilor deosebit de periculoase precum și a timpului de lucru desfășurat în condiții deosebit de periculoase, acțiunea petentei este netemeinică și nelegală.

Direcția de Sănătate Publică a Județului prin dispoziția nr. respectând întocmai dispozițiile art. 8 din Regulamentul aprobat prin HG nr. 153/2018, precum și dispozițiile art. 25 pct. 2 și 3 din Legea nr. 153/2017.

Având în vedere prevederile art. 8 coroborate cu dispozițiile anexei nr. II lit. A. din regulamentul aprobat prin HG nr. 153/2018 acțiunea reclamantei prin care solicită acordarea sporului la valoarea maxima respectiv 85%, deși prevederea legală stabilește un minim de 55% pana la un maxim de 85% pentru perioada de timp maximă de lucru în condiții deosebite respectiv pentru program întreg de lucru în condiții deosebite reprezentă o acțiune tendențioasă. Întrucât reclamanta nu desfășoară un program întreg de lucru în astfel de condiții.

Mai învederează că prin adresa nr. respectând înțocmai dispozițiile art. 8 din regulamentul aprobat prin HG nr. 153/2018 acțiunea reclamantei prin care solicită acordarea sporului la valoarea maxima respectiv 85%, deși prevederea legală stabilește un minim de 55% pana la un maxim de 85% pentru perioada de timp maximă de lucru în condiții deosebite respectiv pentru program întreg de lucru în condiții deosebite reprezentă o acțiune tendențioasă. Întrucât reclamanta nu desfășoară un program întreg de lucru în astfel de condiții.

Astfel, pentru instituțiile subordonate Ministerului Sănătății, stabilirea limitei sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor și a altor drepturi prevăzute la art. 25 alin. (2), este în responsabilitatea Ministerului Sănătății ca ordonator principal de credite.

Acordarea pentru personalul din cadrul instituțiilor subordonate Ministerului Sănătății a sporului pentru condiții de munca la limitele minime stabilite de regulamentele cadrului aprobată în baza art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017, conduce la situația în care cumulat pe total buget pentru Ministerul Sănătății se depășește limita de 30% impusă de art. 25 alin. (2). Totodată, în baza prevederilor art. 25 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 Ministerul Sănătății ca ordonator principal de credite poate depăși plafonul de 30% din suma salariilor baza, astfel încât, pentru unitățile sanitare de monospecialitate, serviciile județene de ambulanță și Serviciul de Ambulanță al Municipiului Bucuresti-Ilfov, să se asigure limita minima a sporurilor stabilită conform prevederilor art. 23.

Ministerul Sănătății, în vederea respectării prevederilor art. 25 alin. (2) și (6) pentru instituțiile subordonate ia în calcul la determinarea limitei impuse de art. 25 alin. (2) sporurile pentru condiții de munca la limitele minime stabilite de regulamentele cadrului aprobată în baza art. 23 din legea-cadru.

"Urmare celor de mai sus ca răspuns la adresa MS nr. respectând înțocmai dispozițiile art. 8 din regulamentul aprobat prin HG nr. 153/2018, începând cu luna decembrie 2019, procentul aprobat de conducerea Ministerului Sănătății pentru unitatea dvs. este de 14 40%".

Întrucât Ministerul Sănătății este ordonator principal de credite care în baza prevederilor art.25 alin. (6) din legea-cadru depășește procentul de 30%, astfel încât să se asigure limita minima a sporurilor stabilită conform prevederilor art. 23, ni s-a comunicat ca aceasta obligativitate există și pentru instituția părătă.

Totodată nu s-a comunicat ca prezentul procent înlocuiesc procentul transmis anterior cu adresa Ministerului Sănătății nr.

A mai arătat apelanta că, după apariția Legii nr. 153/2017 și HG nr. 153/2018 legiuitorul an de an a intervenit legislativ disponând pentru anii ulteriori menținerea în plată a sporurilor acordate pentru luna decembrie a anului anterior astfel: Ordonanță de Urgență nr. 114 din 28 decembrie 2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscale-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene; Ordonanță de Urgență nr. 226 din 30 decembrie 2020 privind unele măsuri fiscale-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene; Ordonanță de Urgență nr. 168 din 8 decembrie 2022 privind unele măsuri fiscale-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, astfel că chiar dacă ar fi intemeiată, acțiunea reclamantei, Direcția de Sănătate Publică a Județului este ținută să respecte dispozițiile legale în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Solicită admiterea apelului și sub aspectul cheltuielilor de judecată, întrucât nu se află în culpă procesuală, litigiul fiind generat ca urmare a respectării dispozițiilor legale succesive apărute an de an.

În drept, a invocat prevederile art. 466 și 454 Cod Proc. Civ, art. 25 din Legea Nr. 153/2017, HG. nr. 153/2018; OUG nr. 114/2018; OUG 226/2020; OUG 168/2022.

II. Problema de drept cu care urmează a fi sesizată ICCJ:

“Dacă prestarea de către reclamantă, medic în cadrul DSP-Laboratorul diagnostic și investigare în sănătate publică-laboratorul de microbiologie, atât a activităților pentru care beneficiază de un spor de 15-25% din salariul de bază, conform Anexei 1 pct. 7 din HG nr. 153/2018, cât și a activităților pentru care beneficiază de un spor de 55-85% din salariul de bază, conform Anexei II pct. 2 din HG 153/2018 (activitatea HIV/SIDA) deschide dreptul acestiei la acordarea sporului în quantum mai mare aferent întregului program de lucru sau devin aplicabile prevederile art. 8 din HG nr.153/2018 privind acordarea fiecărui spor proporțional cu timpul lucrat în aceste condiții”.

III. Situația de fapt premisă:

Reclamanta este angajata părătei Direcția de Sănătate Publică a Județului în calitate de medic primar în specialitate de laborator, desfășurând activitate în cadrul Laboratorului de microbiologie, conform contractului individual de muncă nr. 413/1995.

Prin dispoziția nr. , emisă de Directorul Direcției de Sănătate Publică a județului , începând cu data de 01.03.2018, în baza HG nr.153/2018 privind stabilirea locurilor de munca, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporurilor pentru condiții de munca pentru personalul prevăzut în anexa nr. II la Legea nr. 153/2017 coroborat cu dispozițiile art. 25 pct. 2 și 3 din Legea nr. 153/2017, s-a stabilit că Microbiologia și chimia beneficiază de sporul prevăzut de 15-25% din salariul de bază conform Anexei 1, punctul 7 și de sporul 55%-85% conform Anexei 2, punctul 2 pentru activitatea HIV/SIDA și s-a stabilit un spor de 18% pe luna (s-a făcut o medie de 4 zile cu 55% și 16 zile cu 15% prin rotație căte o luna pe trimestru).

Reclamanta solicită obligarea părătei la plata diferențelor dintre sporul pentru condiții deosebit de periculoase stabilită în quantum de 85% lunar din salariul de bază și sporul efectiv achitat de 18%, începând cu data de 29.11.2019 și pe viitor, actualizate cu indicele de inflație și dobânda legală, de la data scadentei și până la data plății efective, apreciind că sporul de 18% este în dezacord cu prevederile lit. A pct. 2 din Anexa nr. 2 din HG nr. 153/2018 raportat la art.

7 alin. 1 lit. b, cap.II, din Anexa II la Legea cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fondurile publice.

Părâta a combinat sporul prevăzut de art. unic, Anexa 2. pct. A în procent de 55-85% ce se acordă pentru condiții deosebit de periculoase cu sporul de 15% - 25% ce se acordă pentru activitate condiții periculoase din Anexa 1, apreciind că sunt aplicabile dispozițiile art.8 din H.G. nr.153/2018.

IV. Textele legale aplicabile speței

LEGEA-CADRУ Nr. 153 din 28 iunie 2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Anexa II, cap. II, art. 7 alin. 1 lit. b și alin. 4

Art. 7 - (1) În raport cu condițiile în care se desfășoară activitatea, pot fi acordate, pentru personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unitățile sanitare și unitățile medico-sociale, cu respectarea prevederilor legale, următoarele categorii de sporuri:

a) pentru personalul din unități, secții și compartimente de boli infecțioase, neonatologie, săli de naștere și din laboratoarele de analize medicale, care își desfășoară activitatea în condiții periculoase, un spor de până la 25% din salariul de bază;

b) pentru condiții deosebit de periculoase: leprozerie, anatomie patologică, TBC, SIDA, dializă, recuperare neuromotorie, neuropsihomotorie, neuromusculară și neurologică, psihiatrie, medicină legală, asistență medicală de urgență și transport sanitar, acordată prin serviciile de ambulanță și structurile de primire a urgențelor (UPU - SMURD, UPU, CPU), secții și compartimente de ATI, de terapie intensivă și de terapie acută, unități de supraveghere și tratament avansat al pacienților cardiaci critici (USTACC), secții și compartimente de îngrijiri paliative, secții și compartimente de oncologie medicală, oncologie pediatrică, radioterapie, hematologie oncologică, neurologie, neurochirurgie, transplant de organe, secții/compartimente pentru arși, laboratoare de radioterapie, centru pentru arși, serviciul/compartimentul de prevenire a infecțiilor asociate asistenței medicale, Institutul Național de Hematologie Transfuzională "Prof. Dr. C.T. Nicolau" București, centrele de transfuzie sanguină regionale/județene și al municipiului București, personalul încadrat în blocul operator, în punctele de transfuzii din spital, în laboratoarele de cardiologie și radiologie intervențională, în laboratoarele de endoscopie intervențională, unități de accidente vasculare cerebrale acute (UAVCA)/unitate de urgențe neurovasculare, genetică medicală, precum și medicii de specialitate chirurgicală, epidemii deosebit de grave și altele asemenea, stabilite de Ministerul Sănătății, quantumul sporului este de până la 85% din salariul de bază. Nivelul sporului se stabilește de conducerea fiecărei unități sanitare cu personalitate juridică, de comun acord cu sindicatele reprezentative semnatare ale contractului colectiv de muncă la nivel de sistem sanitar și cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate în bugetul de venituri și cheltuieli;

c) pentru condiții periculoase sau vătămătoare, un spor de până la 15% din salariul de bază, dar nu mai mult de 1.500 lei brut lunar, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective;

d) pentru condiții grele de muncă, un spor de până la 15% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective;

e) pentru personalul care își desfășoară activitatea cu surse de radiații sau generatoare de radiații, un spor pentru condiții periculoase de până la 30% din salariul de bază, diferențiat pe categorii de risc radiologic astfel: 10% la categoria I, 15% la categoria a II-a, 20% la categoria a III-a și 30% la categoria a IV-a;

f) pentru unitățile sanitare cu specific deosebit, stabilite de Ministerul Sănătății, un spor de până la 15% din salariul de bază;

g) pentru personalul care lucrează în unități sanitare aflate în localități izolate, situate la altitudine, care au căi de acces dificile sau unde atragerea personalului se face cu greutate, un spor de până la 20% din salariul de bază;

h) pentru activități care se desfășoară în condiții deosebite, cum ar fi stres sau risc, un spor de până la 15% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective.

(2) Localitățile prevăzute la alin. (1) lit. g) se stabilesc prin ordin al ministrului sănătății.

(3) Locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului, precum și condițiile de acordare a acestora se stabilesc de către ordonatorul de credite, cu consultarea sindicatelor sau, după caz, a reprezentanților salariaților, în limita prevederilor din regulamentul elaborat potrivit prezentei legi, având la bază buletinele de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens.

(4) Sporurile prevăzute la alin. (1) lit. a) - f) și h) nu pot fi acordate cumulat aceleiași persoane.

(5) Personalul din cadrul direcțiilor de sănătate publică poate beneficia, în raport cu condițiile de muncă, de sporurile prevăzute la alin. (1) lit. a), b), c) și e), dacă își desfășoară activitatea în aceleși condiții cu personalul care beneficiază de aceste sporuri.

HOTĂRÂRE Nr. 153 din 29 martie 2018 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare "Sănătate și asistența socială"

Anexa Nr. 1

la Regulamentul-cadru

Mărimea sporului pentru condiții periculoase acordat în baza prevederilor art. 7 alin. (1) lit. a) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare

Articol unic. - Personalul care își desfășoară activitatea în condiții periculoase beneficiază de sporul prevăzut la art. 7 alin. (1) lit. a) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

Spor de la 15% până la 25% din salariul de bază:

...
7. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din laboratoare/compartimente de analize medicale, de bacteriologie, parazitologie, inframicrobiologie, microbiologie, virusologie, imunologie, enzimologie, chimie sanitată, toxicologie, analize chimice, biologice, biochimice și citologice;

Anexa Nr. 2

la Regulament-cadru

Mărimea sporului pentru condiții deosebit de periculoase acordat în baza prevederilor art. 7 alin. (1) lit. b) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare

Articol unic. - Personalul care își desfășoară activitatea în condiții deosebit de periculoase beneficiază de sporul prevăzut la art. 7 alin. (1) lit. b) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

A. Spor de la 55% până la 85% din salariul de bază:

1. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din cadrul direcțiilor de sănătate publică, al Institutului Național de Sănătate Publică și din cadrul ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitată proprie care participă efectiv în aplicarea măsurilor de limitare a unor epidemii deosebit de grave și altele asemenea stabilite de Ministerul Sănătății și declarate prin ordin;

2. personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar care își desfășoară activitatea în laboratoarele de microbiologie din cadrul direcțiilor de sănătate publică, care lucrează teste HIV/SIDA;

Art. 8 din Hotărâre Nr. 153 din 29 martie 2018

Art. 8 - (1) Sporurile pentru condiții de muncă se acordă corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă prevăzute în regulamentul-cadru.

(2) Personalul altor unități care își desfășoară activitatea la unul dintre locurile de muncă prevăzute în anexele la prezentul regulament-cadru beneficiază de sporul prevăzut la locurile de muncă respective proporțional cu timpul cât prestează activitate la aceste locuri de muncă.

(3) Personalul care în cadrul programului de lucru își desfășoară activitatea fracționat la mai multe locuri de muncă prevăzute în anexele la prezentul regulament-cadru, cu sporuri diferite, va beneficia de sporul prevăzut pentru fiecare loc de muncă, în funcție de timpul efectiv prestat în aceste locuri. Evidența timpului lucrat efectiv, în ore și în zile, în diferite locuri de muncă unde se acordă spor în procente diferite, precum și certificarea efectuării acestuia se realizează de către șeful fiecărui/fiecărei compartiment/secții/laborator/structuri.

(4) Sporul prevăzut în anexa nr. 2 la articolul unic lit. A pct. 9 teza a II-a, acordat pentru situația de risc epidemiologic determinată de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, nu se poate acorda cumulat cu alte sporuri pentru condiții de muncă deosebit de periculoase. În situația în care, pentru activitatea desfășurată în cadrul programului normal de lucru, ar putea fi acordate sporuri pentru condiții de muncă ce nu se pot cumula, personalul va beneficia de sporul al cărui quantum este mai mare.

Art. 11 din HG 153/2018: *Cuantumul sporului se stabilește prin aplicarea cotei procentuale asupra salariului de bază din luna respectivă, corespunzător timpului efectiv lucrat la locurile de muncă prevăzute în anexele la prezentul regulament-cadru.*

Potrivit art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024, dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatănd că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casătie și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casătie și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

De asemenea, potrivit art. 4 din același act normativ, dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

Sesizarea Înaltei Curți de Casătie și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, formulată în temeiul prevederilor Ordonației de urgență a Guvernului nr. 62/2024, trebuie să îndeplinească, în mod cumulativ, următoarele condiții de admisibilitate:

(a) existența unei cauze în curs de judecată, care să privească fie stabilirea și/sau plata drepturilor salariale/de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, fie stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalculara/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanță competentă să le soluționeze;

(b) instanța care sesizează Înalta Curte de Casătie și Justiție să judece cauza în primă instanță sau în calea de atac;

(c) soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept;

(d) chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casătie și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Analizând îndeplinirea acestor condiții se rețin următoarele:

(a) procesul pendinte are ca obiect obligarea părâtei la plata sporului pentru condiții deosebit de periculoase, în quantum de 85%/ lună din salariul de bază începând cu data de 29.11.2019 și pe viitor, cuvenit personalului medico-sanitar , care își desfășoară activitatea în Laboratorul Diagnostic și Investigare în Sănătate Publică - Laboratorul de microbiologie, în condiții deosebit de periculoase;

Pretențiile deduse judecății se circumscrui stabilirii și/sau plății drepturilor salariale/de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, în sensul art. 1 alin. (2) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 62/2024, întrucât reclamanta, angajată a părâtei Direcția de Sănătate Publică a Județului Sibiu (DSP), este salarizată din fonduri publice.

(b) Cauza se află în apel, fiind pe rolul unui complet de judecată din cadrul Curții de Apel Alba Iulia - Secția civilă.

(c) În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei, în sesizările formulate în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile trebuie să aibă ca obiect o chestiune de drept ce necesită cu pregnanță și lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății.

Curte de Apel reține că de lămurirea acestei chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei, dat fiind că reclamanta pretinde un spor de 55-85% pentru condiții deosebit de periculoase aferent întregului program de lucru conform Anexei II pct. 2 din HG 153/2018 (activitatea HIV/SIDA), iar părâta pretinde aplicarea prevederilor art. 8 din HG nr.153/2018 privind acordarea fiecărui spor proporțional cu timpul lucrat în aceste condiții, respectiv combinarea sporului prevăzut de art. unic, Anexa 2, pct. A în procent de 55-85% ce se acordă pentru condiții deosebit de periculoase cu sporul de 15% - 25% ce se acordă pentru activitate condiții periculoase din Anexa 1.

De asemenea, se constată că Înalta Curte de Casătie și Justiție nu a statuat asupra chestiunii de drept invocate și aceasta nici nu formează obiect al unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

OPINIA INSTANȚEI DE JUDECATĂ este în sensul că aplicarea fracționată a tipurilor de sporuri corespondent timpului de muncă efectuat raportat la fiecare activitate în parte are în vedere doar personalul care își desfășoară activitatea la mai multe locuri de muncă, cu sporuri diferite, ceea ce nu e cazul reclamantei, care își desfășoară activitatea doar într-un singur loc de muncă, Laboratorul de microbiologie. De aceea, nici nu pot fi aplicate în speță art. 8, art. 11 din HG 153/2018. Nu prezintă relevanță că personalul lucrează doar sporadic cu pacienți cu HIV/SIDA, câtă vreme intenția legiuitorului a fost aceea de a acorda acest spor categoriilor de personal menționate în Legea 153/2017, fără distincțiile pretinse de apelantă, tocmai pentru „a acoperi” finanțar riscul la care se supun persoanele care lucrează în locuri de muncă cu risc de contaminare, risc care există chiar dacă într-un procent foarte mic, dar care dacă ar fi fost minim, nu ar fi fost reglementat legal ca spor pentru condiții deosebit de periculoase.

Pentru aceste considerente, constatănd îndeplinite condițiile prevăzute de art. 1 și 2 din OUG nr.62/2024, instanța va sesiza Înalta Curte de Casătie și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept:

“Dacă prestarea de către reclamantă, medic în cadrul DSP-Laboratorul diagnostic și investigare în sănătate publică-laboratorul de microbiologie, atât a activităților pentru care beneficiază de un spor de 15-25% din salariul de bază, conform Anexei 1 pct. 7 din HG nr.

(continuarea încheierii civile din data de 20.10.2024, pronunțată în dosar nr. 153/2018) 153/2018, cât și a activităților pentru care beneficiază de un spor de 55-85% din salariul de bază, conform Anexei II pct. 2 din HG 153/2018 (activitatea HIV/SIDA) deschide dreptul acestiei la acordarea sporului în quantum mai mare aferent întregului program de lucru sau devin aplicabile prevederile art. 8 din HG nr.153/2018 privind acordarea fiecărui spor proporțional cu timpul lucrat în aceste condiții".

Prezenta încheiere se va comunica către Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea soluționării sesizării, se va aduce la cunoștința conducerii Secției I Civile și se va comunica prin poșta electronică celorlalte instanțe judecătoarești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță sau în cale de atac.

Va dispune suspendarea judecății conform prevederilor art. 2 alin.3 din OUG 62/2024, până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a prezentei sesizări.

Pentru aceste motive,

**În numele legii,
D I S P U N E:**

În baza art. 2 din OUG nr. 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept:

"Dacă prestarea de către reclamantă, medic în cadrul DSP-Laboratorul diagnostic și investigare în sănătate publică-laboratorul de microbiologie, atât a activităților pentru care beneficiază de un spor de 15-25% din salariul de bază, conform Anexei 1 pct. 7 din HG nr. 153/2018, cât și a activităților pentru care beneficiază de un spor de 55-85% din salariul de bază, conform Anexei II pct. 2 din HG 153/2018 (activitatea HIV/SIDA) deschide dreptul acestiei la acordarea sporului în quantum mai mare aferent întregului program de lucru sau devin aplicabile prevederile art. 8 din HG nr.153/2018 privind acordarea fiecărui spor proporțional cu timpul lucrat în aceste condiții".

Prezenta încheiere se comunică către Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea soluționării sesizării, se va aduce la cunoștința conducerii Secției I Civile și se va comunica prin poșta electronică celorlalte instanțe judecătoarești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță sau în cale de atac.

Dispune suspendarea judecății conform prevederilor art. 2 alin.3 din OUG 62/2024, până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a prezentei sesizări.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică azi, 23 octombrie 2024.

Președinte,

Judecător.

Grefier